

มาณพได้ร่ำเรียนศิลปะวิทยาในสำนักของ อาจารย์ทศปราชญ์
มาณพได้ไปพบจันทาลคนหนึ่งสามารถเสกต้น มะม่วงให้ผลิดอกออกผลได้
มาณพได้ไปขอร่ำเรียน แต่ถูกปฏิเสธจึงขอ ทำงานในบ้านของชายจันทาล
เมื่อจันทาลยอมสอนมนต์เสกผลไม้ นอกฤดูกาล แล้วแต่มีข้อสัญญาว่าเมื่อใด ที่ถูกถามว่าเรียน มาจากใคร ก็ให้บอกความจริง
มาณพได้ไปเสกมะม่วงให้กับพระเจ้าพาราณสี และพระราชาก็ถามว่าเรียนมนต์นี้มาจากใคร มาณพไม่ได้ตอบตามความจริงว่าเรียนมาจาก จันทาลทำให้มนต์นั้นเสื่อมลง

ต้นไทรต้นหนึ่งในป่าหิมพานต์ เป็นที่อาศัยของสัตว์ ๓ ชนิด คือ ช้าง ลิง และนกกระหา สัตว์ทั้ง ๓ ไม่สามัคคีปรองดองกัน นัก มักหาโอกาสแก่งกันอยู่ เสมอ จนไม่เป็นอันกินอันนอน เป็นผลให้สัตว์ทั้งสามมีร่างกายผอม อ่อนแอ จิตใจเสื่อม
สัตว์ทั้ง ๓ เห็นว่าการกลั่นแกล้งกันทำให้เกิดความเดือดร้อน จึงปรึกษากันว่าควรเลือกผู้ที่มีอายุมากที่สุดเป็นหัวหน้า โดยใช้วิธีการสืบสาวเรื่องราวว่าใครรู้จักต้นไทรนี้ก่อนกัน
ช้างตอบว่า รู้จักต้นไทรนี้ตั้งแต่ต้นไทรสูงไม่เกินระดับท้อง ส่วนลิงตอบว่ารู้จักต้นไทรนี้ตั้งแต่ยังเล็กนิดเดียวเท่านั้น ส่วนนกกระหาซึ่งเป็นพระโพธิสัตว์ตอบว่า ไปกินผลใส่ในป่าโน้น เสร็จแล้วก็บินมาถ่ายมูลตรงนี้เมล็ดไทรจากการที่นกกระหาถ่ายมูลไว้นั้นก็เกิดเป็นต้นไทรนี้ขึ้น
นกกระหาเป็นผู้ที่มีอายุมากที่สุด ได้รับการยกย่องให้เป็นพี่ใหญ่ ช้างและลิงต้องเชื่อฟัง
นกกระหาทำหน้าที่เป็นผู้ปลุกน้อง ๆ ให้ตื่นแต่เช้าบินขึ้นสูง เพื่อสำรวจแหล่งอาหารที่อุดมสมบูรณ์ พาลิงและช้างไปที่นั่น โดยให้ลิงเป็นฝ่ายขึ้นไปเก็บผลไม้มากินกัน และบรรทุกผลไม้ที่เหลือไว้บนหลังช้างเก็บไว้เป็นมื้อต่อไป สัตว์ทั้ง ๓ มีสุขภาพกาย และจิตดีขึ้น อยู่ร่วมกันอย่างเป็นสุข

คนอกตัญญูเนรคุณต่อผู้มีพระคุณ
ไม่เคารพเชื่อฟังคำสั่งสอนของครู
อาจารย์ จะเป็นผู้ที่น่ารังเกียจแม้จะ
ได้รับเงินทองยศศักดิ์มากเพียงใด ก็
ต้องพบกับความพินาศในที่สุด

การเคารพนับถือลำดับวัยวุฒิร่วม
คิดร่วมทำ และรู้จักเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
กัน มีอะไรเห็นไม่ตรงกันก็ต้องถ้อยที
ถ้อยอาศัยกัน